

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

ΥΠΗΡΕΣΙΑ:

ΘΕΣΗ / ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ:

ΤΗΛΕΦΩΝΟ:

E-MAIL:

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«Μεταρρυθμίσεις ποινικών διατάξεων, κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ'
τύπου και άλλες διατάξεις»

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:

Αντικαθίστανται ή τροποποιούνται διατάξεις των εξής νομοθετημάτων:

- 1 . Ν. 4274/2014 ΦΕΚ Α' 147
- 2 . Ποινικός Κώδικας ΠΔ 283/1985, ΦΕΚ Α'106, όπως ισχύει.
- 3 . Κώδικας Ποινικής Δικονομίας ΠΔ 258/1986, ΦΕΚ Α'121, όπως ισχύει.
- 4 . Ν. 4139/2013 ΦΕΚ Α' 74
- 5 . Ν. 2298/1995 ΦΕΚ Α' 62
- 6 . Ν. 3860/2010 ΦΕΚ Α' 111,

προκειμένου να αποκατασταθεί η αποτελεσματικότερη εκπλήρωση της αποστολής του σωφρονιστικού συστήματος με την τήρηση ταυτόχρονα βασικών δικαιοκρατικών εγγυήσεων και να προσαρμοστεί η λειτουργία του, θεσμικά και οργανωτικά, στις σύγχρονες ανάγκες και εξελίξεις ως προς την ασφάλεια των καταστημάτων κράτησης και ως προς την ασφάλεια των δικαιωμάτων των κρατουμένων. Περαιτέρω, επιδιώκεται η ελαχιστοποίηση της ποινικής παρέμβασης στις πράξεις που τελούνται από ανήλικους και του εγκλεισμού τους σε καταστήματα κράτησης ή της τοποθέτησής τους σε ιδρύματα αγωγής. Άλλωστε, γίνεται προσπάθεια ουσιαστικής

αποσυμφόρησης των καταστημάτων κράτησης που αναλογικά περιλαμβάνει όλη την κλίμακα των τελούμενων πράξεων και των κρατούμενων, χωρίς διακρίσεις. Οι παρεμβάσεις αυτές προϋποθέτουν άλλωστε μεταρρυθμίσεις διατάξεων του ποινικού κώδικα και του κώδικα ποινικής δικονομίας. Τέλος, με παρεμβάσεις στη νομοθεσία για τα ναρκωτικά επιδιώκεται η διευκόλυνση της επιλογής της απεξάρτησης από κρατούμενους και μη χρήστες ναρκωτικών ουσιών και γίνεται προσπάθεια να αναβαθμιστεί ο ρόλος των εγκεκριμένων οργανισμών απεξάρτησης.

**ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ
ΣΕ ΆΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΤΥΧΟΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ
ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ:**

1. Χορηγούνται εξουσιοδοτήσεις για την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος μετά από πρόταση των καθ' ύλην αρμόδιων Υπουργών, και για την έκδοση υπουργικών αποφάσεων για τη ρύθμιση επιμέρους ειδικότερων ζητημάτων που προκύπτουν από την εφαρμογή διατάξεων του νόμου, ως εξής:
 - α) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζεται ο αριθμός των ωρών νυχτερινής απασχόλησης εργάσιμων ημερών, ημερήσιας και νυχτερινής απασχόλησης κατά τις Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες, προς συμπλήρωση της υποχρεωτικής εβδομαδιαίας εργασίας και καθ' υπέρβαση της εβδομαδιαίας υποχρεωτικής εργασίας για το προσωπικό που υπηρετεί εντός των Καταστημάτων Κράτησης και της υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης αυτών, καθώς και της κατανομής αυτών, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2015 έως 21.1.2015 (άρθρο 8 παρ. 10 Σχεδίου Νόμου)
 - β) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζεται ο αριθμός των ωρών για εργασία πέραν του πενθημέρου του προσωπικού φρούρησης που υπηρετεί εντός των Καταστημάτων Κράτησης και της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2015 έως 15.3.2015 (άρθρο 8 παρ. 11 Σχεδίου Νόμου).
2. Ορίζεται ότι: Η ίδρυση και λειτουργία κέντρων ανοικτής ή ημιελεύθερης διαβίωσης στα οποία θα υλοποιηθούν τα μέτρα της παρ. 1 του άρθρου 122 και παρ. 1 του άρθρου 123 του Ποινικού Κώδικα θα ρυθμιστούν με την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων, που θα εκδοθούν με πρόταση των αρμόδιων Υπουργών (άρθρο 9 Σχεδίου Νόμου).
3. Εισάγεται ρύθμιση αναφορικά με το ζήτημα του Αρχείου Συνταχθεισών Διαθηκών: Η προθεσμία της παραγράφου 6 του άρθρου 10 του ν.δ. 3082/1954 (ΦΕΚ Α' 257), που παρατάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 36 του ν. 4111/2013

(Α 18) μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2014 παρατείνεται για δύο ακόμη έτη από τη λήξη της, δηλαδή μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2016.

A: ΚΥΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

1. Αναγκαιότητα

1.1. Περιγράψτε το πρόβλημα (οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο), το οποίο καθιστά αναγκαία την προώθηση και ψήφιση της αξιολογούμενης ρύθμισης

Για τις διατάξεις του Ν. 4274/2014 ασκήθηκε έντονη κριτική από την πλειονότητα των ειδικών επιστημόνων (ποινικολόγων και εγκληματολόγων), ως προς πρόδηλα ζητήματα συνταγματικότητας στο πεδίο των αρχών της ισότητας και της αναλογικότητας. Επίσης, σημαντική ήταν η κριτική Ήδη, υφίσταντο άλλες ρητές και σαφείς προβλέψεις για την αντιμετώπιση των κρατουμένων που δημιουργούν σοβαρά προβλήματα στην κοινή διαβίωση και στην εν γένει εύρυθμη λειτουργία του σωφρονιστικού καταστήματος. Εξάλλου, η συγκέντρωση σε ένα και μόνο χώρο κρατουμένων που κρίνονται επικίνδυνοι, η προτίμηση μιας φυλακής που δεν βρίσκεται στον ασφαλέστερο τόπο και η δυσκαμψία στις μεταγωγές, αναιρούν αντί να προσθέτουν ασφάλεια. Ο προορισμός τους να λειτουργήσουν συμβολικά ως ένας δύσκαμπτος θεσμός «πειθαρχείου», συνδεδεμένος με κρίσιμες υποχωρήσεις από θεμελιώδεις κατακτήσεις και δικαιώματα στο χώρο της φυλακής, και η στήριξή τους σε αυθαίρετες κρίσεις περί της «επικινδυνότητας» του κρατούμενου και στην άδικη διπλή αξιολόγηση του είδους του εγκλήματος, δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές.

Άλλωστε, από τις δυσλειτουργίες και ανεπάρκειες του σωφρονιστικού συστήματος συνεχίζει να παράγεται και ένας σημαντικός αριθμός καταδικαστικών αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου που, εκτός από τη γέννηση της υποχρέωσης της Ελληνικής Δημοκρατίας για καταβολή σημαντικών ποσών χρηματικής ικανοποίησης, εν μέσω οικονομικής κρίσης, αναδεικνύει –και μάλιστα σε ευρωπαϊκό επίπεδο– την αδυναμία της να ανταποκριθεί στη διασφάλιση του απαιτούμενου επιπέδου ανθρώπινων και αξιοπρεπών συνθηκών κράτησης στις φυλακές. Η διαπίστωση αυτή αφορά μάλιστα ακόμη περισσότερο τις περιπτώσεις των κρατουμένων στο Νοσοκομείο και στο Ψυχιατρείο Φυλακών Κορυδαλλού, αλλά και τις περιπτώσεις ανάπτηρων και εν γένει σοβαρά πασχόντων και ασθενών κρατουμένων, που, εκτός από το βάρος της ποινής, φέρουν και το βάρος

της πάθησής τους. Η παρατήρηση αυτή ισχύει άλλωστε και για τους εξαρτημένους από ναρκωτικές ουσίες που συμμετέχουν σε θεραπευτικά προγράμματα απεξάρτησης εντός της φυλακής.

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι σύμφωνα με τις καταδικαστικές αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για συνθήκες κράτησης η Ελλάδα έχει τα τελευταία πέντε μόλις χρόνια καταδικαστεί συνολικά **13 φορές** (με προσφεύγοντες κρατούμενους άνω των 150) για παραβίαση του άρ. 3 ΕΣΔΑ λόγω συνθηκών κράτησης, αφού το Δικαστήριο έκρινε ότι οι συνθήκες αυτές συνιστούν απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση. Τα ποσά που έχουν ήδη καταβληθεί ή εικρεμεί η καταβολή τους ανέρχονται συνολικά σε **1.423.700 ευρώ συν τόκους**.

Η παρούσα προσπάθεια αποσυμφόρησης του σωφρονιστικού συστήματος ακολουθεί μια σειρά από σχετικούς νόμους που εκδόθηκαν με σταθερή συχνότητα την τελευταία δεκαετία (3346/2005, 3727/2008, 3772/2009, 3904/2010, 4043/2012, 4198/2013, άρθρο 11 N. 4274/2014), αλλά δεν εντάσσεται στη λογική αποσπασματικής διαχείρισης των προβλημάτων, με την επέκταση των σχετικών ρυθμίσεων σε όλους τους κρατούμενους ανάλογα προς τη βαρύτητα της ποινής τους. Διαμορφώνεται έτσι μια αναγκαία βάση για περαιτέρω παρέμβαση σε κάθε όψη του συστήματος ποινικής καταστολής (νομοθετική, δικαστική, σωφρονιστική) και κάθε λειτουργία του (αντεγκληματική και εγγυητική/φιλελεύθερη).

Περαιτέρω, αναγκαίες παρεμβάσεις γίνονται σε βασικούς πυλώνες του Δικαίου των Ανηλίκων, με στόχο την ελαχιστοποίηση του εγκλεισμού των ανηλίκων δραστών, αφού ο εγκλεισμός διατηρείται μόνο σε πολύ βαριά εγκλήματα που αν τελούνταν από ενήλικο θα τιμωρούνταν ως κακουργήματα με ισόβια κάθειρξη, καθώς και σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν έχει επιβληθεί τοποθέτηση σε ίδρυμα αγωγής και ο ανήλικος διαφεύγει επανειλημμένως από αυτό και ο ποινικός σωφρονισμός κρίνεται απολύτως αναγκαίος, ή όταν τελέσει εκ νέου πράξη, που εάν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα που εμπεριέχει στοιχεία βίας. Η παρέμβαση αυτή ακολουθεί το πρότυπο της προώθησης εναλλακτικών της κράτησης μέτρων και συμβάλλει στην αποφυγή των αρνητικών συνεπειών του εγκλεισμού, όπως η κοινωνική περιθωριοποίηση, ιδίως με το στιγματιστικό βάρος που την ακολουθεί, και ο ερχομός σε επαφή με χώρους όπου μπορεί να λειτουργήσουν διαδικασίες

εκμάθησης της εγκληματικής δραστηριότητας. Έτσι η ελληνική νομοθεσία προσαρμόζεται και στα διεθνώς νομοθετικά κρατούντα.

Τέλος, η εφαρμογή στην πράξη, τόσο στα δικαστήρια όσο και στα καταστήματα κράτησης του Νόμου 4139/2013 «Νόμος περί εξαρτησιογόνων ουσιών και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 74/20-03-2013) τα τελευταία δύο χρόνια, αναφορικά με τα ευεργετικά μέτρα για όποιον παρακολουθεί θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης, ήταν διστακτική, μεταξύ άλλων και λόγω κάποιων ασαφειών του νόμου. Με την παρούσα νομοθετική παρέμβαση γίνεται προσπάθεια αποσαφήνισης και ταυτόχρονα προσαρμογής της σχετικής νομοθεσίας προς τις τροποποιήσεις που επέρχονται σε άλλα άρθρα του παρόντος Σχεδίου Νόμου με στόχο τη διευκόλυνση της επιλογής της απεξάρτησης.

1.2. Αναφέρατε τους στόχους που επιδιώκει η αξιολογούμενη ρύθμιση συμπεριλαμβάνοντας επιπλέον τυχόν ποσοτικοποιημένα και ποιοτικά στοιχεία των επιδιωκόμενων στόχων και αποτελεσμάτων

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επιδιώκεται η αποτελεσματικότερη άσκηση της σύγχρονης ποινικής και σωφρονιστικής πολιτικής σε αναφορά με ξεχωριστές κατηγορίες δραστών εγκλημάτων (ανήλικους) ή κρατουμένων (λ.χ. ανήλικοι ποινικά υπεύθυνοι, σοβαρά ασθενείς κρατούμενοι, εξαρτημένοι), η αντιμετώπιση των φαινομένου του υπερπληθυσμού/συνωστισμού των καταστημάτων κράτησης, η οποία λαμβάνεται πρόνοια να υλοποιηθεί με μέτρα αποσυμφόρησης που εφαρμόζονται για όλους τους κρατούμενους αναλογικά προς το ύψος της ποινής τους. Εντέλει, έτσι επιδιώκεται μια γενικότερη παρέμβαση ώστε οι συνθήκες κράτησης στις φυλακές να μην βάζουν περισσότερα λειτουργικά εμπόδια στην επανένταξη των κρατουμένων από όσα η ίδια η κράτησή τους. Αξίζει δε, να σημειωθεί ότι το φαινόμενο του συνωστισμού στις φυλακές ένα χρόνιο πρόβλημα της ελληνικής έννομης τάξης από το οποίο προέρχεται και το κύριο μέρος καταδικαστικών αποφάσεων εις βάρος της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

1.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις κοινωνικές και οικονομικές ομάδες που επηρεάζει
άμεσα και αυτές που επηρεάζει έμμεσα η αξιολογούμενη ρύθμιση και προσδιορίστε
τον λόγο της επιρροής

Από τις ρυθμίσεις επηρεάζονται άμεσα οι κρατούμενοι στα καταστήματα κράτησης της χώρας, οι οικογένειες και οι οικείοι τους, η λειτουργία των σωφρονιστικών υπηρεσιών και του προσωπικού τους. Για το τελευταίο λαμβάνεται ειδική πρόνοια αύξησης θέσεων ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί στην αποστολή του. Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις έχουν έμμεση επίπτωση σε όλο το κοινωνικό σύνολο, με την έννοια ότι επιχειρούν να θέσουν τους όρους για την αποτελεσματικότερη άσκηση ποινικής και σωφρονιστικής πολιτικής, διαφυλάσσοντας κρίσιμα εγγυητικά χαρακτηριστικά ενός φιλελεύθερου προτύπου ποινικής καταστολής, αλλά και διατηρώντας τους μηχανισμούς της ποινικής καταστολής πρόσφορους να λειτουργούν στις περιπτώσεις των σοβαρών εγκλημάτων και των δραστών ή κρατουμένων που για εξαιρετικούς λόγους (λ.χ. σοβαρή ασθένεια) εμφανίζονται λιγότερο επικίνδυνοι.

2. Καταλληλότητα

2.1. Αναφέρατε, εάν υπάρχουν, προηγούμενες προσπάθειες αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος στην Ελλάδα και περιγράψτε αναλυτικά τα επιτυχή και τα προβληματικά σημεία των προσπαθειών αυτών.

Προσπάθεια αποσυμφόρησης του σωφρονιστικού συστήματος είχε πραγματοποιηθεί με μια σειρά από σχετικούς νόμους που εκδόθηκαν με σταθερή συχνότητα την τελευταία δεκαετία (3346/2005, 3727/2008, 3772/2009, 3904/2010, 4043/2012, 4198/2013, άρθρο 11 Ν. 4274/2014). Η προσπάθεια εκείνη όμως αναφερόταν περισσότερο σε κρατούμενους που εξέτιαν ποινές χαμηλότερου ύψους. Έλειπε λοιπόν μια αναλογική –και συνταγματική οφειλόμενη (άρθρο 25 παρ. 1 δ' Συντ)- προσέγγιση απέναντι στο σύνολο των κρατουμένων και κατέληγε αναγκαία στην ανακύκλωση αποσπασματικών προσπαθειών διαχείρισης των προβλημάτων. Δίνεται πιά η δυνατότητα διαμόρφωσης ενός πεδίου επί του οποίου θα μπορέσει να αναπτυχθεί μια στρατηγική πνοής πολιτική για όλο το σύστημα της ποινικής καταστολής σε κάθε όψη του (νομοθετική, δικαστική, σωφρονιστική) και κάθε λειτουργία του (αντεγκληματική και εγγυητική/φιλελεύθερη).

2.2. Αναφέρατε τουλάχιστον ένα παράδειγμα αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΟΟΣΑ (εφόσον υπάρχει) και αιτιολογήστε τον λόγο για τον οποίο επιλέξατε τη συγκεκριμένη χώρα.

Το πρόβλημα του υπερπληθυσμού/συνωστισμού των καταστημάτων κράτησης στην Ελλάδα είναι ιδιάζον και χρόνιο. Ο σωφρονιστικός πληθυσμός είναι ιδιαίτερα μεγάλος λόγω εξάντλησης της αυστηρότητας τόσο στην πρόβλεψη των ποινών όσο και στην επιβολή και εκτέλεσή τους. Ιδίως, ως προς την έκτιση της ποινής ξεχωριστή αυστηρότητα επιδεικνύοταν σε συγκεκριμένες κατηγορίες κρατουμένων. Αρκεί να σημειωθεί ότι το φαινόμενο του υπερπληθυσμού που επιβαρύνει και τις συνθήκες διαβίωσης των κρατουμένων συνιστά τον κύριο λόγο καταδίκης της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για παραβιάσεις του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ. Ενόψει αυτών των ιδιαιτεροτήτων πρώτιστο μέλημα ήταν η εφαρμογή διατάξεων που ακολουθούν προηγούμενα πρότυπα αποσυμφόρησης των ελληνικών φυλακών επεκτείνοντάς τα σε ευρύτερες κατηγορίες κρατουμένων και πάντα με την τήρηση της αναλογικότητας στην αντιμετώπισή τους. Σε κάθε περίπτωση ελήφθησαν υπόψη «Οι Ευρωπαϊκοί Σωφρονιστικοί Κανόνες» Rec 2006(2).

2.3. Απαριθμήστε αναλυτικά τα διατάγματα και τις κανονιστικές πράξεις που πρέπει να εκδοθούν, προκειμένου να εφαρμοστεί πλήρως η αξιολογούμενη ρύθμιση και περιγράψτε για κάθε μία από αυτές τυχόν θέματα που πρέπει να προσεχθούν κατά την εφαρμογή της

Α. Ως προς την κύρια ρύθμιση, σύμφωνα με το άρθρο 9 του Σχεδίου Νόμου: «Η ίδρυση και λειτουργία κέντρων ανοικτής ή ημιελεύθερης διαβίωσης στα οποία θα υλοποιηθούν τα μέτρα της παρ. 1 του άρθρου 122 και παρ. 1 του άρθρου 123 του Ποινικού Κώδικα θα ρυθμιστούν με την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων, που θα εκδοθούν με πρόταση των αρμόδιων Υπουργών». Υπολογίζεται ότι λόγω του σταδιακού τρόπου εισαγωγής της ρύθμισης αυτής, για λόγους δημοσιονομικούς, θα χρειαστεί η έκδοση τουλάχιστον 5 Π.Δ. που θα αφορά την ξεχωριστή ίδρυση και λειτουργία κάθε μιάς σχετικής δομής.

Β. Περαιτέρω, ως προς τις λοιπές διατάξεις του Σχεδίου Νόμου στο άρθρο 8 παράγραφοι 10 και 11 του Σχεδίου Νόμου ορίζεται ότι:

«Άρθρο 8.

[...]

10. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζεται ο αριθμός των ωρών νυχτερινής απασχόλησης εργάσιμων ημερών, ημερήσιας και νυχτερινής απασχόλησης κατά τις Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες, προς συμπλήρωση της υποχρεωτικής εβδομαδιαίας εργασίας και καθ' υπέρβαση της εβδομαδιαίας υποχρεωτικής εργασίας για το προσωπικό που υπηρετεί εντός των Καταστημάτων Κράτησης και της υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης αυτών, καθώς και της κατανομής αυτών, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2015 έως 21.1.2015.

11. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζεται ο αριθμός των ωρών για εργασία πέραν του πενθήμερου του προσωπικού φρούρησης που υπηρετεί εντός των Καταστημάτων Κράτησης και της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2015 έως 15.3.2015».

3. Συνέπειες στην Οικονομία

3.1 Αναφέρατε αναλυτικά ποιες κατηγορίες επιχειρήσεων αφορά η αξιολογούμενη ρύθμιση

-Οι ρυθμίσεις δεν αφορούν άμεσα τις επιχειρήσεις. Παρόλα αυτά, από τον εκτιμώμενο αριθμό κρατουμένων που θα αποφυλακιστούν δυνάμει αυτού, που από προφορικές συνομιλίες με τους Δντες των Καταστημάτων Κράτησης της χώρας προκύπτει ότι θα ανέλθει σε περίπου 1700 έως 1950 αναμένεται να εξοικονομηθούν κρίσιμες δαπάνες που απαιτούνται για την κατά το μέρος που τους αντιστοιχεί λειτονυγία των καταστημάτων κράτησης (σίτιση και άλλα υλικά καθημερινής εξυπηρέτησης, έξοδα για μεταγωγές, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη κλπ).

3.2 Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στη δομή της αγοράς

-Δεν αναμένεται άμεση επίδραση των προτεινομένων ρυθμίσεων στη δομή της αγοράς.

3.3 Μετρήστε το κόστος εγκατάστασης για νέες επιχειρήσεις πριν και μετά την αξιολογούμενη ρύθμιση, με την χρήση του «τυποποιημένου μοντέλου κόστους»

-Οπως 3.2

- 3.4** Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της προτεινόμενης ρύθμισης στις λειτουργίες της παραγωγής και του μάρκετινγκ των επιχειρήσεων

-Οπως 3.2

- 3.5.** Αναφέρατε αναλυτικά και αιτιολογήστε την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων

-Οπως 3.2

- 3.6.** Προσδιορίστε το διοικητικό βάρος των επιχειρήσεων που προκαλεί ή αφαιρεί η προτεινόμενη ρύθμιση, εφαρμόζοντας το «τυποποιημένο μοντέλο κόστους»

-Οπως 3.2

- 3.7** Προσδιορίστε ειδικότερα και μετρήστε αναλυτικά και ξεχωριστά το κόστος και τα οφέλη που θα προκύψουν από την προτεινόμενη ρύθμιση για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις

-Οπως 3.2

- 3.8.** Προσδιορίστε αναλυτικά τα οφέλη ή την επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, που αναμένεται να προκληθούν από την εξεταζόμενη ρύθμιση

-Η επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού κρίνεται μικρότερη έναντι του αναμενόμενου οφέλους, διότι προβλέπεται πώς η βελτίωση του σωφρονιστικού συστήματος, επέρχεται περισσότερο με διατάξεις θεσμικού χαρακτήρα και όχι με τη σύσταση νέων δομών που θα απαιτούσαν την ικανοποίηση ιδιαίτερων υλικών αναγκών και πως η αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης σε βάθος χρόνου θα μειώσει το ύψος των δαπανών για την κράτηση δυσανάλογα μεγάλου, σε σχέση με τον γενικό πληθυσμό της χώρας, αριθμού κρατονυμένων.

Παρόλα αυτά, από το περιεχόμενο των διατάξεων του άρθρου 8 παράγραφοι 10 και 11 και του άρθρου 10 αναμένεται να προκύψει δαπάνη που αναγράφεται στην οικεία Οικονομική Έκθεση που συνοδεύει το Σχέδιο Νόμου.

3.9. Προσδιορίστε αναλυτικά τυχόν συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην εθνική οικονομία.

Πέραν των αναγραφόμενων στην οικεία Οικονομική Έκθεση που συνοδεύει το Σχέδιο Νόμου για τις οποίες ισχύει ό,τι εκεί αναγράφεται, οι λοιπές δαπάνες που προκύπτουν από αυτό θα καλυφθούν από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις του τακτικού κρατικού προϋπολογισμού έτους 2015 για το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

4. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

4.1. Αναφέρατε τις προσδοκώμενες συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην κοινωνία γενικά και στις επηρεαζόμενες κοινωνικές ομάδες ειδικά

-*Βλ. σημείωση για την αναγκαιότητα των ρυθμίσεων υπό 1.3.*

4.2. Αναφέρατε τα σημερινά δεδομένα για κάθε ένα τομέα και κάθε μία κοινωνική ομάδα που επηρεάζονται από την αξιολογούμενη ρύθμιση, όπως αυτά προκύπτουν από την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία.

Ασφαλή στατιστικά δεδομένα δεν έγινε δυνατό να βρεθούν. Παρόλα αυτά μετά από επικοινωνία με τους Δντες των Καταστημάτων Κράτησης όλης της χώρας προέκυψε ότι ο αριθμός των ωφελουμένων από το Σχέδιο Νόμου κρατουμένων αναμένεται να ανέλθει κατ' ελάχιστον σε περίπου 1700 άτομα και μπορεί να φτάσει περίπου στα 1950..

4.3. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τα οφέλη που αναμένεται να προκύψουν για τον πολίτη από την προτεινόμενη ρύθμιση

-*Βλ. σημείωση για την αναγκαιότητα των ρυθμίσεων υπό 1.2.*

4.4. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, τα οποία επιφέρουν βελτίωση των υπηρεσιών του Κράτους προς τον πολίτη

-Οι ρυθμίσεις επιδιώκουν την αποτελεσματικότερη άσκηση σωφρονιστικής πολιτικής και την ευχερέστερη και οριστική επανένταξη των κρατουμένων. Τα καταστήματα κράτησης όπου εκτίονται οι ποινές αναμένεται να ελαφρυνθούν από το έντονο φαινόμενο του υπερπληθυσμού/συνωστισμού, ώστε όσοι συνεχίσουν να εκτίουν ποινές σε αυτά να μπορούν να τύχουν καλύτερων συνθηκών διαβίωσης. Άλλωστε, σε εκείνους που αποφυλακίζονται περιλαμβάνονται κρατούμενοι που είναι σοβαρά ασθενείς και η αποφυλάκισή τους είναι όρος για την καλύτερη δυνατή πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας και θεραπεία. Τέλος, ως προς τους κρατούμενους προς απέλαση αλλοδαπούς αναμένεται ότι η ολοκλήρωση των διαδικασιών απέλασής τους θα είναι έγκαιρη χωρίς να υποχρεούνται σε μεγάλης διάρκειας κράτηση, ενώ ήδη έχει εκτιθεί η περιοριστική της ελευθερίας τους ποινή. Όλα τα παραπάνω εκφράζουν εκδηλώσεις καλύτερης αντιμετώπισης των πολιτών που εκτίουν ποινές ή με κάθε τρόπο εμπλέκονται στην ποινική καταστολή, από τις ποινικές και διοικητικές αρχές.

4.5. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, που απλουστεύουν τις διοικητικές διαδικασίες

-Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν συνδέονται άμεσα με απλούστευση διοικητικών διαδικασιών. Παρόλα αυτά, κρίσιμες όψεις τους συνδέονται έμμεσα με την άρση των φαινομένων υπερφόρτωσης της διοικητικής λειτουργίας των υπηρεσιών των καταστημάτων κράτησης, αφού η ύπαρξη λιγότερου πληθυσμού κρατουμένων συνοδεύεται από ελάφρυνση του διοικητικού και λοιπού λειτουργικού μηχανισμού τους.

5. Συνέπειες στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

5.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και τη μείωση των περιβαλλοντικών κινδύνων

-Οι εισαγόμενες ρυθμίσεις δεν είναι άμεσα συναφείς με τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και τη μείωση των περιβαλλοντικών κινδύνων.

5.2. Αναφέρατε περιληπτικά τα βασικά σημεία της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την προτεινόμενη ρύθμιση (εφόσον υπάρχει)

- Δεν υπάρχει μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, λόγω μη συνάφειας των εισαγόμενων ρυθμίσεων με σχετικά ζητήματα.

6. Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και την απονομή της Δικαιοσύνης

6.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης

- Η δημόσια διοίκηση πραγματοποιείται σε διαλεκτική σχέση με τις κοινωνικές ανάγκες και δυνατότητες. Η σμίκρυνση του σωφρονιστικού πληθυσμού και η πρόβλεψη για ειδική δυνατότητα απόλυτης ή άλλων ευεργετημάτων ειδικών κατηγοριών αυτού ως προς τους οποίους απαιτούνταν ξεχωριστή πρόνοια (σοβαρά ασθενείς, μητέρες κρατούμενες με τα τέκνα τους, εξαρτημένοι, κρατούμενοι σε αστυνομικά τμήματα ή αστυνομικές δνσεις) θα δώσουν τη δυνατότητα στη διοικητική λειτουργία των καταστημάτων κράτησης να αποκτήσει και πάλι έναν ορίζοντα δυνατών υλικών παρεμβάσεων υπέρ των κρατουμένων που θα εξακολουθήσουν να εκτίουν την ποινή τους σε αυτά, εξαιτίας του εξορθολογισμού των γενικών αναγκών που θα προκύψουν στο εξής σχετικά. Η προετοιμασία αυτή συνιστά την αναγκαία βάση επί της οποίας θα πρέπει να δομηθεί μια νέα σωφρονιστική πραγματικότητα με περαιτέρω παρεμβάσεις σε θεμελιώδη αρνητικά χαρακτηριστικά του σημερινού συστήματος.

Η κατάργηση της θέσης του μετακλητού Γενικού Γραμματέα του Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ θα επιφέρει αφενός μεν οικονομικό όφελος μέσω της μείωσης της σχετικής δαπάνης, καθώς επίσης και ευελιξία στο έργο του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

6.2. Αναφέρατε τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης στον τρόπο απονομής της Δικαιοσύνης (εφόσον υπάρχουν)

-Η επανειλημμένη ανάγκη παρέμβασης στο σωφρονιστικό σύστημα όπως εκδηλώνεται με το παρόν Σχέδιο Νόμου, ιδίως λόγω του φαινομένου του υπερπληθυσμού και των ελλείψεων σε επίπεδο υλικών δυνατοτήτων και έμψυχου δυναμικού, υποσημειώνει για άλλη μια φορά δ.τι η απονομή της Δικαιοσύνης πρέπει να γίνεται με επιείκεια και εξορθολογισμένα ως πρός το ύψος των επιβαλλόμενων ποινών. Κι αντό γιατί από περισσότερες ασύνδετες μεταξύ τους περιπτώσεις αυστηρότητας, που έχουν οδηγήσει λ.χ. στην ύπαρξη πολύ υψηλών αριθμών σωφρονιστικού πληθυσμού που εκτίει ποινή ισόβιας κάθειρξης, φαίνεται πως είναι δυνατό το συνολικό σύστημα να υπερφορτωθεί και να οδηγηθεί σε αδιέξοδο. Η συνειδητοποίηση της λειτουργίας ενός τέτοιου «μηχανισμού» μπορεί να επιδράσει έμμεσα στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης.

7. Νομιμότητα

7.1 Αναφέρατε το πλαίσιο διατάξεων του Συντάγματος στο οποίο ενδεχομένως εντάσσεται η προτεινόμενη ρύθμιση

-Ελήφθησαν υπόψη οι διατάξεις του ελληνικού Συντάγματος, ιδίως των άρθρων 2, 4, 5, 21, 25.

7.2. Αναφέρατε τυχόν νομολογία των εθνικών δικαστηρίων και ιδίως του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου που αφορά θέματα συναφή με την προτεινόμενη ρύθμιση

- Ελήφθησαν υπόψη όλες οι σχετικές αποφάσεις για την αιτιολόγηση των παρεμβάσεων στα οικεία άρθρα. Ιδίως, ελήφθησαν υπόψη οι εξής υποθέσεις αποφάσεων του

Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου προσφευγόντων κατά της Ελλάδας για παραβίαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ:

- 1.Μπούρος κ.α. 2015
2. Αθανασίου κ.α. 2014,
- 3.Λογοθέτης κ.α. 2014,
4. Καβούρης 2014,
5. Παπακωνσταντίνου 2014,
6. Τσόκας 2014,
7. Νιτσιέσκι 2013
8. Κανάκης 2013,
9. Τζαμαλής 2012,
10. Σαμαράς κ.α. 2012
11. Ταγκατίδης κ.α., 2011
12. **Νησιώτης 2011 (leading case)**
13. Ξηρός 2010

7.3. Αναφέρατε τις σχετικές διατάξεις και προβλέψεις του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων που έχει κυρώσει η Ελλάδα, όπως επίσης και τυχόν νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ελήφθη υπόψη το σύνολο των διεθνών κειμένων από τα οποία απορρέουν υποχρεώσεις της ελληνικής πολιτείας. Ενδεικτικά αναφέρονται τα παρακάτω:

Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου [ΝΔ 53/1974, Ν. 2400/1996 και Ν. 3344/2005 (ΦΕΚ Α' 256/20.9.1974, Α'96/04.06.1996 και Α'133/06.06.2005)]

Σύσταση Rec (2006) (ως Ευρωπαϊκοί Σωφρονιστικοί Κανόνες) (Επιτροπή Υπουργών Συμβουλίου Ευρώπης 11/1/2006).

Νόμος 2462/1997 σχετικά με την κύρωση των Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα των Ο.Η.Ε. Δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ Α' 25/26-2-1997.

Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, Ν. 2101/1992 ΦΕΚ Α'192

Στοιχειώδεις Κανόνες των Ηνωμένων Εθνών για την Απονομή της Δικαιοσύνης σε Ανηλίκους (Κανόνες του Πεκίνου).

7.4. Αναφέρατε τυχόν σχετικές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

- Κατά την εκπόνηση του Σχεδίου Νόμου ελήφθη υπόψη το σύνολο των προβλέψεων της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και ιδίως το Άρθρο 3: «Ουδείς επιτρέπεται να υποβληθή εις βασάνους ούτε εις ποινάς ή μεταχείρισιν απανθρώπους ή εξεντελιστικά». Εκτιμήθηκε άλλωστε ξεχωριστά ότι η μη επαρκής παροχή ιατρικής περίθαλψης και μέσων για την αντιμετώπιση των βασάνων και κόπων που συνεπάγονται ορισμένες παθήσεις και αναπηρίες μπορεί να συνιστά ξεχωριστό λόγο που εκτιμάται ως υποβολή του κρατούμενου σε εξεντελιστική ή απάνθρωπη μεταχείριση. (Βλ. σχετικά και από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαιστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου το μέρος που προαναφέρθηκε και ιδίως, *Peers* κατά Ελλάδος, 19.4.2001, Σερίφης κατά Ελλάδος, 2.11.2006, Κοτσαντης κατά Ελλάδος, 12.6.2008, Ξηρός κατά Ελλάδος, 9.9.2010, Νησιώτης κατά Ελλάδος, 10.2.2011).

8. Αρμοδιότητα

8.1. Αναφέρατε τα υπουργεία που είναι συναρμόδια για τον σχεδιασμό και την προώθηση της αξιολογούμενης ρύθμισης, αιτιολογώντας ειδικά τους λόγους συναρμοδιότητας

-*Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.*

- *Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης*

(A) *Αναπληρωτής Υπουργός Προστασίας του Πολίτη*

(B) *Αναπληρωτής Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής*

(Γ) *Αναπληρωτής Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης*

-*Υπουργείο Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων*

(A) *Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας*

-*Υπουργείο Εξωτερικών*

-*Υπουργείο Οικονομικών*

-*Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων*

8.2. Αναφέρατε τις οργανικές μονάδες με τις οποίες υπήρξε συνεργασία του επισπεύδοντος υπουργείου κατά το στάδιο προετοιμασίας της εξεταζόμενης ρύθμισης

-Διντες Καταστημάτων Κράτησης, καθηγητές πανεπιστημίου, οργανισμούς απεξάρτησης, υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

8.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες, που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε ξεχωριστής δράσης που προέρχεται από την εξεταζόμενη ρύθμιση

Η Γενική Γραμματεία Αντεγκληματικής Πολιτικής του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθώς και η διοίκηση των καταστημάτων κράτησης της χώρας.

8.4. Σε περίπτωση που η προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπει τη σύσταση νέου φορέα, υπηρεσίας, νομικού προσώπου, επιτροπής, συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου, αναφέρατε συνοπτικά τη γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής της απόφασης Πρωθυπουργού Υ189/18-7-2006 (ΦΕΚ Β' 953) και επισυνάψτε τη μελέτη σκοπιμότητας και την οικονομοτεχνική μελέτη

-Δεν προβλέπεται με το υπό εξέταση σχέδιο νόμου η σύσταση νέου φορέα με τα παραπάνω στοιχεία.

9. Τήρηση Νομοτεχνικών Κανόνων και Κωδικοποίηση

9.1. Αναφέρατε τους νομοτεχνικούς κανόνες, οι οποίοι εφαρμόστηκαν κατά τη σύνταξη της προτεινόμενης διάταξης, με αναφορά στο εγχειρίδιο οδηγιών της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής (ΚΕ.Ν.Ε.)

- Ακολουθήθηκαν οι δέοντες κανόνες αφού άλλωστε αφενός μέλη της Επιτροπής έχουν συμμετάσχει και στο παρελθόν σε παρόμοιες επιτροπές, ενώ αφετέρουν υπήρξε σχετική ειδική συνεργασία με την ίδια την ΚΕ.Ν.Ε.

9.2. Προσδιορίστε τις διατάξεις που τροποποιεί, αντικαθιστά ή καταργεί η προτεινόμενη ρύθμιση και ιδίως αναφέρατε εάν υπάρχει ήδη κώδικας ρυθμίσεων συναφών με την προτεινόμενη

Αντικαθίστανται ή τροποποιούνται διατάξεις των εξής νομοθετημάτων:

1 . N. 4274/2014 ΦΕΚ Α' 147

- 2 . Ποινικός Κώδικας ΠΔ 283/1985, ΦΕΚ Α'106, όπως ισχύει.
- 3 . Κώδικας Ποινικής Δικονομίας ΠΔ 258/1986, ΦΕΚ Α'121, όπως ισχύει.
- 4 . N. 4139/2013 ΦΕΚ Α' 74
- 5 . N. 2298/1995 ΦΕΚ Α' 62
- 6 . N. 3860/2010 ΦΕΚ Α' 111,

9.3. Αναφέρατε τις εν γένει βελτιώσεις που επιφέρει η προτεινόμενη ρύθμιση στην έννομη τάξη και ειδικά τις διατάξεις που κωδικοποιεί ή απλουστεύει

-Πέραν των διατάξεων των άρθρων 2 και 3 του Σχεδίου Νόμου που αφορούν μεταρρυθμίσεις διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ως προς τις οποίες ελήφθη η μέριμνα η μέθοδος που ακολουθήθηκε να είναι νομοτεχνικά προσαρμοσμένη στις ήδη υπάρχουσες ρυθμίσεις και θεσμούς των εν λόγω Κωδίκων, έγινε προσπάθεια αποσαφήνισης σημείων του Νόμου για τα Ναρκωτικά (N. 4139/2013, ΦΕΚ Α' 74) που δημιουργούνσαν προβλήματα και βελτίωση της χρησιμοποιούμενης σε αυτόν ορολογίας. Η παραπάνω φροντίδα κατατείνει κατά τους συντάκτες του σχεδίου νόμου σε απλούστερη διατύπωση των διατάξεων, κάτι που ενισχύει το αίσθημα της ασφάλειας δικαίου.

9.4. Προσδιορίστε τις διατάξεις της προτεινόμενης ρύθμισης που τροποποιούν εμμέσως υφιστάμενες ρυθμίσεις, χωρίς να τις καταργούν ρητώς και αιτιολογήστε την επιλογή αυτή

-βλ. αιτιολογική έκθεση.

10. Διαφάνεια - Κοινωνική συμμετοχή

10.1. Αναφέρατε αναλυτικά τους κοινωνικούς εταίρους και εν γένει τα ενδιαφερόμενα μέρη που κλήθηκαν να λάβουν μέρος στην διαβούλευση για την προτεινόμενη ρύθμιση

To Σχέδιο Νόμου αναρτήθηκε στον ιστότοπο opengov.gr όπου υπήρξε παρέμβαση σημαντικών φορέων με θετικά σχόλια για αυτό, όπως ιδίως:

1. Τδρυμα Μαραγκοπόλου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
2. Ελληνική Ένωση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου
3. Επάνοδος
4. Δντες Καταστημάτων Κράτησης

10.2. Περιγράψτε αναλυτικά τον τόπο, τον χρόνο και τη διάρκεια της διαβούλευσης, τους συμμετέχοντες σε αυτήν, και τη διαδικασία διαβούλευσης που επελέγη

βλ. αναλυτικά σε συνυποβαλλόμενη «έκθεση Διαβούλευσης»

10.3. Αναφερθείτε στα αποτελέσματα της διαβούλευσης, αναφέροντας επιγραμματικά τις κυριότερες απόψεις που εκφράστηκαν υπέρ και κατά της προτεινόμενης ρύθμισης ή επιμέρους θεμάτων της

βλ. αναλυτικά σε συνυποβαλλόμενη «έκθεση Διαβούλευσης»

10.4. Αναφέρατε τον σχεδιασμό που έχει γίνει για τον κοινωνικό διάλογο και τη διαβούλευση και στο στάδιο της εφαρμογής της προτεινόμενης ρύθμισης

βλ. αναλυτικά σε συνυποβαλλόμενη «έκθεση Διαβούλευσης»

B: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΆΛΛΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

11. Γενική Αξιολόγηση

11.1 Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά το πρόβλημα που καλείται να αντιμετωπίσει κάθε μία «άλλη διάταξη» που περιλαμβάνεται στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου

«Άλλη διάταξη» υπό την παραπάνω έννοια είναι αυτή τον άρθρον 8 παρ. 11 που ορίζει ότι: «Η προθεσμία της παραγράφου 6 του άρθρου 10 του β.δ. 3082/1954 (ΦΕΚ Α' 257), όπως αυτή είχε παραταθεί με την παράγραφο 2 του άρθρου 50 του ν. 3772/2009 (ΦΕΚ Α' 112), παρατείνεται περαιτέρω μέχρι 31-12-2016». Με αυτήν επιδιώκεται να λυθεί διά παρατάσεως το πρόβλημα του απαιτούμενου χρόνου σχετικά με διευθετήσεις ως προς το αρχείο συνταχθεισών διαθηκών.

11.2 Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους κάθε «άλλη διάταξη» είναι αναγκαία και κατάλληλη να αντιμετωπίσει το αντίστοιχο πρόβλημα

-βλ. 11.1

11.3 Αναφέρατε χωριστά για κάθε μία «άλλη διάταξη» τους λόγους για τους οποίους έχει συμπεριληφθεί στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου

-βλ. 11.1

11.4. Αναφέρατε χωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες κάθε μίας «άλλης διάταξης», συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών στην οικονομία, την κοινωνία και τους πολίτες και στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

-βλ. 11.1

11.5. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε «άλλης διάταξης».

-βλ. 11.1

12. Διαφάνεια και Διαβούλευση

12.1. Αναφέρατε επιγραμματικά τους κοινωνικούς εταίρους και εν γένει τα ενδιαφερόμενα μέρη που εκλήθησαν να λάβουν μέρος στη διαβούλευση για κάθε μία προτεινόμενη «άλλη διάταξη», τον τόπο, τον χρόνο και τη διάρκεια της διαβούλευσης, τους συμμετέχοντες σε αυτήν, και τη διαδικασία διαβούλευσης που επελέγη, αιτιολογώντας τις επιλογές αυτές.

-Πρόκειται για ρύθμιση που εισήχθη λαμβανομένων υπόψη των αναγκών του Πρωτοδικείου Αθηνών.

12.2. Αναφέρατε επιγραμματικά τις κυριότερες απόψεις που εκφράστηκαν υπέρ και κατά της προτεινόμενης ρύθμισης ή επιμέρους θεμάτων της και προσαρτήστε στο παρόν τις απόψεις των φορέων που έλαβαν μέρος στη διαβούλευση για κάθε μία «άλλη διάταξη» χωριστά.

-βλ. σχετικά «Εκθεση Διαβούλευσης»

Αθήνα, 31/03/2015

Εκ μέρους των Συντακτών του Σχεδίου Νόμου

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

**«Μεταρρυθμίσεις ποινικών διατάξεων,
κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ'
τύπου και άλλες διατάξεις»**

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

**«Μεταρρυθμίσεις ποινικών διατάξεων, κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ'
τύπου και άλλες διατάξεις»**

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:

Το Σ/Ν αναρτήθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 24 Μαρτίου 2015, 17:00 με τίτλο

«Μεταρρυθμίσεις ποινικών διατάξεων, κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ' τύπου και άλλες
διατάξεις»

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

24 Μαρτίου 2015, ώρα 17:00

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

30 Μαρτίου 2015, ώρα 17:00

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ

ΣΥΝΟΛΙΚΑ: 202

ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ:

Άρθρο 1: Σχόλια 19, **Άρθρο 2:** Σχόλια 62, **Άρθρο 3:** Σχόλια 9, **Άρθρο 4:** Σχόλια 32,

Άρθρο 5: Σχόλια 4, **Άρθρο 6:** Σχόλια 64, **Άρθρο 7:** Σχόλιο 1, **Άρθρο 8:** Σχόλια 0,

Άρθρο 9: Σχόλια 5, **Άρθρο 10:** Σχόλια 5, **Άρθρο 11:** Σχόλιο 1, **Άρθρο 12:** Σχόλια 0.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ:

Δεν υπήρχε, τεχνικά, η δυνατότητα σχολιασμού επί της αρχής, παρόλα αυτά σε πολλές περιπτώσεις εκφράστηκε σε σχόλια κάτω από συγκεκριμένα άρθρα επί της αρχής άποψη συμμετεχόντων στη Διαβούλευση.

Ως κύριο ζήτημα αναδείχθηκε από τα Σχόλια η ανάγκη κατάργησης των καταστημάτων κράτησης τύπου γ', ενώ θετικά ήταν και τα σχόλια ως προς τη νομοθετική πρωτοβουλία για την ελαχιστοποίηση του εγκλεισμού των ανηλίκων.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ:

Στη διαδικασία της Διαβούλευσης εκφράστηκαν αρκετές πρωτότυπες απόψεις, θέσεις, κριτική, αλλά και επικρότηση των διατάξεων του Σχεδίου Νόμου. Τα περισσότερα από αυτά ελήφθησαν υπόψη κατά τη φάση της αναπροσαρμογής του κειμένου του Σχεδίου Νόμου, αφού στόχος ήταν η Διαβούλευση που προηγήθηκε να είχε ουσιαστικό νόημα, δημιουργώντας ένα διαλεκτικό πλαίσιο ολοκλήρωσης του Σχεδίου Νόμου. Είναι αλήθεια ότι πλήθος μηνυμάτων έθεταν επί τάπητος σημαντικά ζητήματα που δεν εντάσσονται στον προορισμό του παρόντος Σχεδίου Νόμου, που είναι οι άμεσες και αναγκαίες μεταρρυθμίσεις κυρίως στο πεδίο της σωφρονιστικής πολιτικής, ώστε να μπορέσει ακόλουθα να στηριχθεί μια περισσότερο θεμελιώδης παρέμβαση στο χώρο αυτόν. Τα Σχόλια που γίνονταν κάτω από ξεχωριστά άρθρα του Σχεδίου Νόμου και αφορούσαν όμως άλλα ζητήματα, όπως τυποποίησης εγκληματικών πράξεων, αποποιητικοποίησης άλλων πράξεων, κατάργησης στοιχείων που λειτουργούν ως διακεκριμένες περιπτώσεις εγκλημάτων κ.α. ήταν σημαντικά και συνέβαλαν στη δημόσια συζήτηση για τα γενικότερα

ζητήματα της ποινικής καταστολής, ώστε σε κάθε περίπτωση τα πορίσματα αυτής να μην μπορεί κανείς να τα παραβλέψει στο μέλλον, όταν επιχειρήσει να παρέμβει νομοθετικά στα οικεία πεδία.

Επελέγη η μέθοδος της σταχυολόγησης των σημαντικότερων από τα σχόλια που ήταν συναφή με την επιχειρούμενη νομοθετική πρωτοβουλία και παρουσιάζουν ξεχωριστό ενδιαφέρον είτε λόγω του περιεχομένου τους, είτε λόγω του και του φορέα που εκφράζει τη σχετική γνώμη και η παράθεσή τους παρακάτω αυτούσιων.

ΆΡΘΡΟ 1

26 Μαρτίου 2015, 13:20 | Ίδρυμα Μαραγκοπούλου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΙΜΔΑ)

Το Ίδρυμα Μαραγκοπούλου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου επικροτεί κατ' αρχήν τη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης για την κατάργηση των φυλακών τύπου Γ' (μέσω της κατάργησης διατάξεων του Ν. 4274/2014).

Αλλωστε, είχαμε ήδη από τις 14.7.2014 με δημόσια παρέμβασή μας εκφράσει την έντονη ανησυχία μας για ορισμένες διατάξεις του Ν. 4274/2014 υπό τον τίτλο «Ρυθμίσεις Ποινικού και Σωφρονιστικού Δικαίου και άλλες διατάξεις». Ο νόμος αυτός εισήγαγε στο σωφρονιστικό μας σύστημα μια νέα κατηγορία καταστημάτων κράτησης τύπου Γ' και δημιουργούσε σοβαρά ζητήματα συνταγματικότητας, σχετικά με τις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας.

Επίσης, η Πρόεδρος του ΙΜΔΑ, Καθηγ. Α. Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου, μαζί με σαράντα (40) πανεπιστημιακούς είχαν με την από 10.10.2014 δημόσια επιστολή τους ταχθεί εναντίον της δημιουργίας της συγκεκριμένης κατηγορίας καταστημάτων κράτησης δηλώνοντας επιπλέον ότι «ως σωφρονιστική προτεραιότητα για τη χώρα μας πρέπει να είναι η Βελτίωση των απάνθρωπων συνθηκών κράτησης και όχι η δημιουργία φυλακών ασφαλείας».

25 Μαρτίου 2015, 10:10 | Ελληνική Ενωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου

Ορθή η κατάργηση των φυλακών τύπου Γ' όπως αντισυγχραμτικά είχαν θεσμοθετηθεί. Θα πρέπει να επεκταθεί ουσιαία η κατάργηση αυτή και στις διατάξεις περί κουκούλας και τα σχετιζόμενα με αυτές τεκμήρια επικινδυνότητας που έχουν θεσμοθετηθεί και ταλανίζουν την συνταγματική μας ταξη, ο νόμος αυτός είναι η ευκαιρία να απαλλαγούμε από τέτοιου είδους διατάξεις, κρίμα να χαθεί.

Ο διαχωρισμός υποδικων- καταδίκων θα πρέπει επι τέλους να εφαρμοστεί δεν αρκεί να τον έχουμε γραμμένο στα χαρτιά. Τα χαλιά των φυλακών είναι τέτοια που έχουν ισοπεδωθεί τα πάντα. Η πρότασή ματή δεν σημαίνει βέβαια ότι οι καταδίκοι θα πρέπει να κρατούνται σε χώρους β' κατηγορίας και σε καλύτερες οι υπόδικοι, αλλά κατ' αρχην να γινεται διαχωρισμός. Η βελτίωση των συνθηκών κράτησης με γνώμωνα το άρθρο 3 ΕΣΔΑ (γιατί ο Σωφρονιστικός Κώδικας είναι ξεπερασμένος προ πολλού) θα πρέπει να είναι βασικός στόχος σε σχέση με την παροχή υπηρεσιών καθαριότητας, κοινωνικής αρωγής, υγείας και περιθαλψης.

25 Μαρτίου 2015, 20:37 | ΕΥΜΟΡΦΙΑ ΣΑΜΑΡΑ

Νομίζω πως είναι η κατάλληλη στιγμή να χαρακτηριστούν και τα Κλειστά Τμήματα των Αγροτικών Φυλακών, ως Α' τύπου. Το Κλειστό Τμήμα του Ε.Α.Κ.Κ.Ν. Κασσαβέτειας το οποίο διευθύνω, λειτουργεί από το Δεκέμβριο του 2012. Φιλοξενεί καταδίκους με ποινές έως 10 έτη διευθύνω, λειτουργεί από τη στιγμή φιλοξενεί και κρατούμενους που συμπεριλαμβανομένης και της κάθειρξης. Αυτή τη στιγμή φιλοξενεί και κρατούμενους που μετάγονται για εργασία, διότι το Τμήμα Εργαζομένων αδυνατεί να φιλοξενήσει τον μεγάλο αριθμό αυτών, μετά τη διεύρυνση των προϋποθέσεων μεταγωγής στις Αγροτικές Φυλακές. Προτείνω είτε την οριστική κατάργηση του, διότι από τη φύση του ο όρος Κλειστό Τμήμα υπονομεύει το θεσμό των Αγροτικών Φυλακών, είτε τουλάχιστον τον χαρακτηρισμό του ως Α' τύπου.

Άρθρο 2

25 Μαρτίου 2015, 20:11 | Αργύριος Εκκλησίαρχος

Για να μπορέσει να λειτουργησει το προτεινόμενο σύστημα θα πρέπει να ληφθεί παράλληλη προναία για τη δημιουργία περισσότερων ίδρυμάτων Αγωγής Ανηλίκων, διότι εξ οσων γνωρίζω λειτουργεί μονού ενα στο Βόλο και αυτό δεν θα μπορέσει να υποδεχθεί τον αριθμό ανηλίκων που θα διατασσεται πλέον η εκει τοποθετηση. Μόλις χρειάζεται δε να σημειωθεί οτι κανένας δεν θα ηθελε να δει αυγωτισμό ανηλίκων υπο συνθήκες που πρακτικά θα τους εξωθουσιασε σε διαφορετικούς από ενα ουτως η άλλως χαλαρότερο σύστημα φύλαξης σε σχέση με αυτο των σωφρωνιστικών καταστημάτων. Επισης θα πρέπει να αυξηθει και ο αριθμός των ειδικων επιστημόνων που θα παρέχουν τις υπηρεσίες τους στα ίδρυματα αυτα, προκειμενου να υπάρχει καλύτερο υποστρικτικο περιβάλλον για τους ανηλίκους. Μάλιστα, καλό θα είναι, όταν θα κρινεται το ενδεχόμενο αντικατάστασης της τοποθετησης σε ίδρυμα Αγωγής Ανηλίκων με περιορισμό σε ειδικο κατάστημα κράτησης ανηλίκων λόγω επανειλημμένων διαφυγών (προτεινόμενο 124 παρ. 4 περ. α ΠΚ), υποχρεωτικά να λαμβανεται υπόψη και έκθεση τέτοιων ειδικων επιστημόνων, προκειμενου το Δικαστηριο που θα κρίνει σχετικα να έχει μια εκτίμηση ειδικού επιστημόνα για το πως θα γίνεται ο ανηλίκος την τοποθετηση του, ούτως ώστε να κρίνει ασφαλέστερα αν μια τέτοια αντικατάσταση είναι αναγκαία.

25 Μαρτίου 2015, 19:20 | Κωνσταντίνος Βαθιώτης

Σε ό,τι αφορά τις τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα υπάρχει πλήθος γλωσσικών προβλημάτων, τα οποία προτείνω να θεραπευθούν ως ακολούθως. Ειδικότερα:

Άρθρο 54

«Η διάρκεια του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων δεν υπερβαίνει τα δέκα έτη ούτε είναι μικρότερη από δύο».

Αντί της φράσης αυτής προτείνεται η ακόλουθη, η οποία έχει το ίδιο ακριβώς νόημα, αλλά χαρακτηρίζεται από περισσότερο δόκιμη επιστημονική διατύπωση (η φράση «ούτε είναι μικρότερη από δύο» δεν συνηθίζεται στον Ποινικό Κώδικα):

«Ο περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων μπορεί να έχει διάρκεια από δύο έως δέκα έτη».

Άρθρο 56

Είναι αδόκιμος νεοελληνισμός να γίνεται λόγος για μέτρα ασφάλειας και όχι για μέτρα ασφαλείας. Κανείς δεν θα έλεγε ότι γράφει με «στυλό διάρκειας». Ομοίως κανείς δεν θα έκανε λόγο για πρόσδεση οδηγού με ζώνη ασφάλειας. Συνήθως κάνουμε λόγο για ζώνες ασφαλείας. Πρέπει οπωσδήποτε να διορθωθεί λοιπόν η φράση μέτρων ασφάλειας σε μέτρων ασφαλείας. Στο εδ. δ' γίνεται λόγος για «αίτηση του καταδικασμένου». Θα ήταν ορθότερο να γίνεται λόγος για «αίτηση του καταδικασθέντος». Άλλωστε αμέσως μετά, στο εδ. ε', αναφέρεται ορθώς η φράση: «Στην περίπτωση αυτή, οι καταδικασθέντες...» και όχι οι καταδικασμένοι.

Στο ίδιο άρθρο στο εδ. στ', αναγράφεται: «Αν παραλείψουν την υποχρέωση τους αυτή, ο εισαγγελέας έκτισης της ποινής, εκτιμώντας τη συχνότητα των παραλείψεων και τους λόγους στους οποίους οφείλονται, μπορεί να:» και ακολουθούν τρεις περιπτώσεις με α), β) και γ).».

Πρώτη παρατήρηση: Είναι ορθότερο για την ελληνική γλώσσα να μην προταχθεί η λέξη «να» των α), β) και γ), αλλά να επαναληφθεί μετά από αυτά το «να», το οποίο δεν μπορεί να διαβαστεί αποκομμένα από τα ρήματα «προβαίνει» και «διατάξει», που έπονται των α), β) και γ). Συνεπώς, η φράση πρέπει να γραφτεί ως εξής: «Αν παραλείψουν την υποχρέωσή τους αυτή, ο εισαγγελέας έκτισης της ποινής, εκτιμώντας τη συχνότητα των παραλείψεων και τους λόγους στους οφείλονται, μπορεί: α) να προβαίνει σε συστάσεις, β) να διατάξει την έκτιση μέρους της ποινής τους που δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα στο κατάστημα κράτησης ή γ) να διατάξει...».

Δεύτερη παρατήρηση: Στην λέξη «υποχρέωση» της φράσης «Αν παραλείψουν την υποχρέωση τους αυτή» πρέπει να τεθεί δεύτερος τόνος στο καταληκτικό ήτα. Επομένως: «υποχρέωσή τους»

Στο τελευταίο εδάφιο, περίπτωση β', πρέπει να τεθεί κόμμα πριν από τη λέξη «εφόσον» [«διακριτική με τη διαδικασία της ειδικής πραγματογνωμοσύνης ...»].

Άρθρο 74

Παρ. 1: «που περιλαμβάνονται σε διεθνείς συμβάσεις που έχουν». Η τόσο κοντινή επανάληψη των δύο «που» μπορεί να αποφευχθεί με την αντικατάσταση ενός εκ των δύο «που» με το «οι οποίες».

Από τις φράσεις: «για την απέλαση του λαμβάνεται υπόψη» και «στην περίπτωση που η οικογένεια του διαμένει» λείπει ο τόνος στο καταληκτικό ήτα της λέξης «απέλαση» (άρα να γραφτεί: «απέλαση του») και στο καταληκτικό άλφα της λέξης «οικογένεια» (άρα να γραφτεί: «οικογένειά του»).

Παρ. 2: «Σ' αυτή την περίπτωση».

Είναι αδόκιμο για τον Ποινικό Κώδικα να χρησιμοποιούνται απόστροφοι σε προθέσεις στο πλαίσιο του φαινομένου της έκθλιψης. Μπορεί στον προφορικό λόγο χάριν ταχύτητος να είναι συχνή η έκκρουση των φωνηέντων, όχι όμως και στον γραπτό και δη στον επιστημονικό λόγο. Συνεπώς, να γραφτεί: «Σε αυτή την περίπτωση»

Στην ίδια παράγραφο, από την φράση «η απέλαση μπορεί να διαταχθεί, σε αντικατάσταση» πρέπει να αφαιρεθεί το κόμμα μετά τη λέξη «διαταχθεί».

Παρ. 3: «έως δέκα (10) ετών». Είναι εντελώς περιττή η αριθμητική αναφορά του δέκα. Συνεπώς να γραφτεί: «έως δέκα ετών». Άλλωστε και στις περιγραφόμενες ποινές, πουθενά στον Ποινικό Κώδικα δεν αναφέρεται εντός παρενθέσεως και ο αριθμός των ετών!

Στην ίδια παράγραφο στη φράση «ύστερα από αίτηση του» πρέπει να τεθεί τόνος στο καταληκτικό ήτα. Συνεπώς να γραφτεί: «ύστερα από αίτησή του».

Στην ίδια παράγραφο αντί της φράσης «αποφαίνεται αμετάκλητα» να γραφτεί: «αποφαίνεται αμετακλήτως». Η ίδια παρατήρηση ισχύει και για την παράγραφο 4 β ως προς τη φράση «για την οποία αποφαίνεται αμετάκλητα ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών».

Παρ. 4 α εδάφιο β': «για την υφ' όρον απόλυση του κρατούμενου, ...». Αντί «κρατούμενου» να γραφτεί «κρατούμενου». Άλλωστε και παρακάτω, στο εδάφιο δ' αναγράφεται ορθώς: «ή την έκτιση της ποινής του κρατούμενου».

«να ενημερώνει σχετικά τον εισαγγελέα...» Αντί «σχετικά» να γράφεται «σχετικώς».

«για ένα μήνα μόνο εφόσον...». Να τεθεί κόμμα πριν από τη λέξη «μόνο».

«του επιβάλλονται όρος ή όροι». Αντί της φράσης «του επιβάλλονται» να γραφτεί «επιβάλλονται σε αυτόν».

Επίσης, εδώ κατ' εξαίρεσην γίνεται λόγος για «υφ' όρον απόλυση» ενώ κατά τα λοιπά επιλέγεται η φράση «υπό όρο απόλυση»!

Παρ. 5: Είναι αδόκιμο ο Ποινικός Κώδικας να περιέχει συντομογραφίες. Θα πρέπει αντί «ΕΣΔΑ» να γραφεί το ανάπτυγμά της ολογράφως

Άρθρο 94

«τα οποία έχουν διατραχθεί από κρατούμενους εντός των καταστημάτων κράτησης κατά άλλων κρατουμένων». Αντί της λέξης «κρατούμενους» να γραφτεί η λέξη «κρατουμένους».

Άρθρο 105

Παρ. 6:

«Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί πάντως στον κατάδικο η υπό όρο απόλυση...». Η λέξη «πάντως» πρέπει να προταχθεί. Παράβαλε άρθρα 38 παρ. 3 εδ. β', 39 παρ. 3 και 91 παρ. 3 ισχύοντος Ποινικού Κώδικα, όπου αντιστοίχως η λέξη «πάντως» προτάσσεται

στην αρχή της πρότασης! Επομένως, η ανωτέρω φράση πρέπει να γραφτεί ως εξής: «Πάντως, προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον κατάδικο η υπό όρο απόλυτη...»

Παρ. 7:

«Κάθε ημέρα κράτησης κρατουμένων που πάσχουν από ημιπληγία ή παραπληγία, σκλήρυνση κατά πλάκας ή έχουν υποβληθεί σε επέμβαση μεταμόσχευσης καρδιάς, ήπατος, νεφρού ή μυελού ή είναι φορείς του συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας ή πάσχουν από κακοήθη νεοπλάσματα ή από νεφρική ανεπάρκεια για την οποία γίνεται τακτική αιμοκάθαρση ή από νεφρική ανεπάρκεια για την οποία γίνεται τακτική αιμοκάθαρση ή από φυματίωση κατά τη διάρκεια της θεραπείας της, υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο ημέρες εκτιόμενης ποινής»

Δεδομένου ότι η τελευταία φράση «υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο ημέρες εκτιόμενης ποινής» βρίσκεται πολύ μακριά από την αρχική «Κάθε ημέρα κράτησης», διότι έχει παρεμβληθεί η περιοριστική αναφορική πρόταση με τους πολλούς όρους προτείνω να γίνει η ακόλουθη τροποποίηση, ώστε η κύρια πρόταση να εμφανίζεται συμπληρωμένη και να ακολουθεί η μεγάλη αναφορική πρόταση:

«Κάθε ημέρα κράτησης υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο ημέρες εκτιόμενης ποινής για κρατουμένους που πάσχουν από ημιπληγία ή παραπληγία, σκλήρυνση κατά πλάκας ή έχουν υποβληθεί σε επέμβαση μεταμόσχευσης καρδιάς, ήπατος, νεφρού ή μυελού ή είναι φορείς του συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας ή πάσχουν από κακοήθη νεοπλάσματα ή από νεφρική ανεπάρκεια για την οποία γίνεται τακτική αιμοκάθαρση ή από φυματίωση κατά τη διάρκεια της θεραπείας της».

Περιπτώσεις α', β', γ', ε': Η λέξη «κρατούμενους» που υπάρχει σε αυτές τις περιπτώσεις να γραφτεί ως «κρατουμένους».

Άρθρο 110Α

Παρ. 1: «νοσεί από σύνδρομο επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας ή από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια». Αντί της λέξης «νοσεί» να γραφτεί «πάσχει».

«άνω του εξήντα επτά τοις εκατό (67%)». Η αναφορά του 67 % και ολογράφως είναι περιττή. Αρκεί η αριθμητική αναφορά. Άλλωστε στην παράγραφο 2 υπάρχει ορθώς μόνο η αριθμητική αναφορά.

Παρ. 2: «β) στους καταδίκους με ποσοστό αναπηρίας 50% και άνω εφόσον...». Να τεθεί κόμμα πριν από τη λέξη «εφόσον».

Άρθρο 124

Παρ. 4:

«για πράξη την οποία εάν τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα». Εδώ υπάρχει ασυνταξία! Η φράση αυτή πρέπει να γραφτεί ορθώς ως εξής: «για πράξη η οποία, αν τελείτο [ορθότερα: είχε τελεσθεί] από ανήλικο, θα ήταν κακούργημα». Αντιστοίχως στην περίπτωση β' υπάρχει η φράση «ή β) τελέσει εκ νέου πράξη, που εάν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα». Και αυτή η φράση θα πρέπει να διατυπωθεί ως εξής: «ή β) τελέσει εκ νέου πράξη η οποία, αν είχε τελεσθεί από ενήλικο θα ήταν κακούργημα»
«διαφεύγει επανειλημένα». Αντί «επανειλημένα» να γραφτεί «επανειλημμένως»

25 Μαρτίου 2015, 18:43 | ΚΟΛΑΣΤΗΡΙΟ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ(@kolastirio)

ΟΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ-ΑΙΤΗΜΑΤΑ που προτείνουμε, σε σχέση με το νέο νομοσχέδιο, είναι τα κάτωθι:

ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ:

1)Στο άρθρο 56 Π.Κ. να προστεθεί παράγραφος ως εξής:

«Η ρύθμιση του παρόντος εφαρμόζεται και στους καταδίκους που εκτίουν συνολική ποινή κατ' άρθρο 551 Κ.Π.Δ. ή εκτίουν περισσότερες ποινές κατ' άρθρο 105 παρ. 3 Π.Κ., χωρίς να έχει γίνει καθορισμός συνολικής ποινής, εφόσον καμιά από τις συντρέχουσες ποινές δεν υπερβαίνει τα δέκα επτή κάθειρξη»

2)Στο άρθρο 105 να προστεθούν τα εξής:

α)Στην παράγραφο 2 να προστεθεί στο τέλος του α' εδάφιου το εξής εδάφιο:

«...ή έχει υπαχθεί στις περιπτώσεις της παρ.7 του παρόντος και δεν απολύτεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 110Α' Π.Κ.. Η εφαρμογή της παρ.6 του παρόντος αποκλείεται.»

β)Να προστεθεί στο άρθρο 105 παρ.7 περίπτωση στ' ως εξής:
 «στ)για κρατούμενους που παραιμένουν και νοσηλεύονται σε Θεραπευτικά καταστήματα ή Νοσοκομεία για όσο διαρκεί η νοσηλεία τους,εφόσον αυτό το ευεργέτημα δεν τους χορηγείται για άλλον λόγο.»

γ)Κατάργηση ΟΛΗΣ της παρ.8.Δεν έχει λόγω ύπαρξης εφόσον μπήκε ο όρος «κάθε ήμερα κράτησης» αντί του όρου «κάθε μέρα παραμονής σε σωφρονιστικό κατάστημα» στην αρχή της παραγράφου 7 του άρθρου 105.Δεν χρήζει περαιτέρω διευκρίνησης με την παρ.8.Τα καλύπτει όλα.Θα μπορούσε ακόμη και να αντικατασταθεί με την παράγραφο 8 των μεταβατικών διατάξεων του νομοσχεδίου όπως προτείνουμε όμως παρακάτω στις μεταβατικές διατάξεις.

9.Το άρθρο 110Α' Π.Κ. τροποποιείται ως εξής:

«1. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται ανεξαρτήτως της συνδρομής των προϋποθέσεων των άρθρων 105,106 και 107,εφόσον ο καταδίκος νοσεί από σύνδρομο επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας ή από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια και υποβάλλεται σε τακτική αιμοκάθαρση ή από ανθεκτική φυματίωση ή είναι τετραπληγικός ή από κακοήθη νεοπλάσματα ή έχει υποστεί μεταμόσχευση καρδιάς,ήπατος ή μυελού, καθώς και από γεροντική άνοια έχοντας υπερβεί το εβδομηκοστόπεμπτο έτος της ηλικίας του ή κίρρωση του ήπατος με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω.

2. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται χωρίς την συνδρομή των άρθρων 105 και 106 και στους καταδίκους οι οποίοι:α)εκτίουν ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης,έχουν αναπηρία με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω ή έχουν ποσοστό αναπηρίας 50% και άνω εφόσον διακριθεί με τη διαδικασία της ειδικής πραγματογνωμοσύνης της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου ότι η παραμονή τους στο κατάστημα κράτησης καθίσταται ιδιαίτερα επαχθής λόγω αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης τους και έχουν εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο το ένα πέμπτο της ποινής τους.Σε περίπτωση-ισόβιας-κάθειρξης-η-απόλυση-χορηγείται μόνο-εφόσον-ο-κρατούμενος-έχει εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο δέκα έτη και διαθέτει ποσοστό αναπηρίας 80% ή παραπάνω.

3.Η διακρίβωση των προϋποθέσεων των παραγράφων 1 και 2 γίνεται μετά από αίτηση του καταδίκου από το αρμόδιο συμβούλιο πλημμελειοδικών. Ο εισαγγελέας διατάσσει, μετά την υποβολή της αίτησης, ειδική πραγματογνωμοσύνη για τη διακρίβωση των προϋποθέσεων των παραγράφων 1 και 2 και την πιστοποίηση του ποσοστού αναπηρίας, αν αυτό δεν έχει βεβαιωθεί από το Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕΠΑ). Την κατά τα άνω ειδική πραγματογνωμοσύνη ή την βεβαίωση από το ΚΕΠΑ υποβάλλει στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών μαζί με την πρότασή του. Η υπ' αριθμόν 164484/18-12-2009 (ΦΕΚ Β' 52/25-01-2010) Κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης εφαρμόζεται αναλόγως.

4.Η απόλυση υπό όρο κατά τις παραγράφους 1 και 2,σημειώνεται στο Ποινικό Μητρώο του καταδίκου,χορηγείται μόνο μια φορά και επεκτείνεται αυτοδικαίως σε όλες τις συντρέχουσες στην έκτιση ποινές,για τις οποίες μπορεί να καθοριστεί συνολική ποινή κατ' άρθρο 551 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

5.Η καταδίκη κατά τη διάρκεια της δοκιμασίας για πράξη που τελέστηκε πριν την έναρξη της έκτισης της ποινής,για την οποία χορηγήθηκε η απόλυση υπό όρο,δεν επιφέρει την ανάκληση της απόλυσης.

6.Στις περιπτώσεις της παραγράφου 2 του παρόντος δύναται να επιβληθεί ο όρος της απαγόρευσης εξόδου από την χώρα.Ανάκληση απόλυσης για παραβίαση του όρου αυτού δεν χωρεί όταν αυτή προκλήθηκε για λόγους υγείας.

Στις ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ (άρθρο 9 του νομοσχεδίου) να προστεθούν τα εξής:

1)Η παράγραφος 8 αντικαθίσταται και συμπληρώνεται ως εξής:

«Η διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 105 Π.Κ. εφαρμόζεται αναδρομικά από την έναρξη ύπαρξης των λόγων χόργησης του ευργετικού πολογισμού,δεν εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 46 παρ.3 του Ν.2776/1999 και ησύμπλήρωση ολόκληρου του χρόνου έκτισης της ποινής με τον μερικό ή ολικό συνυπολογισμό του άνω ευεργετήματος επιφέρει την πλήρη απότιση της.»

2)Να προστεθεί παράγραφος 9 στις μεταβατικές διατάξεις ως εξής:

«Στους καταδίκους που κατά το παρελθόν απολύθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 110Α' Π.Κ. και η απόλυση έχει ανάκληθείκατ' αρθρον 107 Π.Κ.,οι ανακλήσεις αυτές ανακαλούνται αυτοδικαίως και θεωρούνται ως μη γενόμενες.»

29 Μαρτίου 2015, 00:51 | Μαρία-Σοφία Βαίτση - Αντεισαγγελέας Πρωτοδικών

- Αναφορικά με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 312 του Ποινικού Κώδικα, προτείνω να διατυπωθεί ως εξής :

» Αν το θύμα δεν συμπλήρωσε ακόμη το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του ή δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του, λόγω μυϊκής, νοητικής ή ψυχικής αδυναμίας του, και ο δράστης το έχει στην επιμέλεια ή στην προστασία του, ή ανήκει στο σπίτι του δράστη, ή έχει μαζί του σχέση εργασίας ή υπηρεσίας, ή που του το έχει αφήσει στην εξουσία του ο υπόχρεος για την επιμέλειά του, ή που του το έχουν εμπιστευθεί για ανατροφή, διδασκαλία, επίβλεψη, ή φύλαξη έστω προσωρινή, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. »

Η διαπίστωση της «αδυναμίας του θύματος να υπερασπιστεί τον εαυτό του» -ειδικά στην περίπτωση ενηλίκου θύματος- καθίσταται ιδιαιτέρως δυσχερής κατά την αποδεικτική διαδικασία, με αποτέλεσμα κατά τη δικαστηριακή πρακτική να κρίνεται συνήθως ως «αδύναμος να υπερασπιστεί τον εαυτό του» ο ανάπτηρος, ο πευματικά ή σωματικά ασθενής, ο υπέργηρος, ήτοι στις περιπτώσεις διαπιστωθείσας σωματικής ή ψυχικής νόσου. Ωστόσο, εφόσον ο σκοπός του νομοθέτη είναι να προστατεύει όχι μόνο τον σωματικά και ψυχικά ασθενή, αλλά και το μυϊκά αδύναμο θύμα έναντι του μυϊκά δυνατού δράστη, καθώς και το θύμα που δεν διαθέτει εκ της ιδιοσυγκρασίας του το ψυχικό σθένος να υπερασπιστεί τον εαυτό του έναντι του έχοντος ισχυρή προσωπικότητα δράστη, θεωρώ πώς θα πρέπει να διασφαλισθεί η φράση «δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του» με την προσθήκη της φράσης «λόγω μυϊκής, νοητικής ή ψυχικής αδυναμίας του» .

- Αναφορικά με την τροποποίηση του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 312 του Ποινικού Κώδικα, προτείνω να διατυπωθεί ως εξής :

» Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος με παραμέληση των υποχρεώσεων του προς τα προαναφερόμενα πρόσωπα παραλείπει να ενεργήσει προς αποτροπή της επέλευσης σωματικής κάκωσης ή βλάβης της σωματικής ή ψυχικής υγείας των προσώπων αυτών και εξαιτίας της παράλειψής του αυτής γίνεται αιτία να υποστούν σωματική κάκωση ή βλάβη της σωματικής ή ψυχικής τους υγείας. »

Η συμπλήρωση της ανωτέρω διάταξης με τη φράση «παραλείπει να ενεργήσει προς αποτροπή της επέλευσης σωματικής κάκωσης ή βλάβης της σωματικής ή ψυχικής υγείας των προσώπων αυτών και εξαιτίας της παράλειψής του αυτής» κρίνεται αναγκαία προκειμένου αφενός να προσδιοριστεί με σαφήνεια ο τρόπος τέλεσης της εγκληματικής πράξης του δράστη δια παραλείψεως (άρθρο 15 ΠΚ), αφετέρου να καθισταται ευχερέστερη για το δικαστή η διαπίστωση συνδρομής του αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της παράλειψης ενέργειας -στην οποία ο δράστης όφειλε να προβεί και στην οποία δεν προέβη παραμελώντας τις υποχρεώσεις του έναντι του θύματος- και της προκληθείσας σωματικής κάκωσης ή βλάβης της σωματικής ή ψυχικής υγείας του δράστη.

Επιπρόσθετα, εφόσον ο σκοπός του νομοθέτη είναι να θέσει τον «υπεύθυνο» εκπαιδευτικό, παιδαγωγό, διευθυντή ιδρύματος, ή έχων την υπεύθυνη επιμέλεια άλλου προσώπου προ των ευθυνών του και να λειτουργήσει προληπτικά και όχι μόνο κατασταλτικά με την επιβολή κυρώσεων στους ήδη παραβάτες, θεωρώ αναγκαίο, η ανωτέρω ορθώς θεωρούμενη ως «εγκληματική» παραμέληση των υποχρεώσεων του δράστη να τυποποιηθεί ως αξιόποινη πράξη τελεοθείσα όχι μόνο με δόλο (όπως έχει ήδη τεθεί στο υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου) αλλά και από αμέλεια, με επαπειλούμενη ποινή, ενδεχομένως, αυτή της φυλάκισης.

29 Μαρτίου 2015, 22:37 | Γιώργος Καρανικόλας, δικηγόρος Μόνιμος Σύνδεσμος

Σχετικά με το άρθρο 312 ΠΚ.

Πρώτον, γενικά, στην παρούσα συγκυρία γίνεται αντιληπτό ότι η κοινωνία πιέζει για ρύθμιση, ωστόσο είναι γνωστό ότι τις περισσότερες, αν όχι όλες τις φορές που ο νομοθέτης δρα υπό την πίεση της κοινωνίας, ήτοι εν θερμώ, οδηγείται σε συμβολική απλώς νομοθεσία, με ό,τι αρνητικό, τις περισσότερες, αν όχι όλες τις φορές, αυτό συνεπάγεται, ιδίως ελλειψει της ελάχιστης πρόβλεψης για πρόληψη του φαινομένου που μία ποινική, ιδίως, ρύθμιση καλείται να

αντιμετωπίσει.

Δεύτερον ειδικότερα, η «συνεχής σκληρή συμπεριφορά» δύσκολα συμβιβάζεται με μια περιγραφική, φιλελεύθερης φοράς, αποψη για το άδικο. Θα ήταν ίσως προτιμότερη, από την αποψη αυτή, η αποτύπωση του Βίαιου και επιθετικού χαρακτήρα της πράξεως του δράστη ή των δραστών.

Τρίτον, ως συνεχής δεν θα έπρεπε να είναι και σκληρή η «συμπεριφορά» του δράστη ή των δραστών, όπως για παράδειγμα σύμβανει σην ενδοοικογενειακή Βία, όπου απαιτείται είτε άπαξ απλή σωματική βλάβη είτε συνεχής, διαρκής όλως ελαφρά βίαιη συμπεριφορά.

Τέταρτον, είμαι της γνώμης ότι η διάταξη δεν ανταποκρίνεται σε βασικές πτυχές του φαινομένου που καλείται να αντιμετωπίσει, για παράδειγμα: την ηλικία τόσο του θύματος όσο και του/των δράστη/ών, το γεγονός ότι πολύ συχνά το θύμα είναι μόνο του και οι δράστες περισσότεροι του ενας, οι οποίοι συστηματικά του επιτίθενται λόγω ή έργω, ασκώντας βία, ιδιως ψυχική, εκμεταλλευόμενοι την αδύναμη θέση του θύματος, η οποία οφείλεται στην καταγωγή, τη θρησκευτική επιλογή, στη σεξουαλική ταυτότητα κ.λπ του θύματος.

Πέμπτον, με δεδομένες τις ρυθμίσεις που εισάγονται στο γενικό μέρος όσον αφορά τους ανήλικους και το γενούς ότι ο/οι δράστης/ες πιθανότατα εμπίπτει/ουν σε μια από τις σχετικές ηλικιακές κατηγορίες, έστω και ως νεαρός/οι εγκληματίας/ες, φαίνεται να ανακύπτει πρόβλημα συνέπειας με τη θέσπιση ενός τόσο σοβαρού και αόριστα διατυπωμένου πλημμελήματος.

Έκτον, το πρόβλημα φαίνεται να ανακύπτει εκεί που ο συγχρωτισμός δράστη/ών και θύματος είναι αναπόφευκτος, ήτοι το θύμα δεν μπορεί να αποφύγει τον/τους δράστη/ες δίχως σημαντικές συνέπειες σε βάρος άλλων αγαθών του. Πως να ζητήσει να φύγει από μια εστία, ένα σχολείο, μια στρατιωτική μονάδα ή έναν χώρο εργασίας κ.λπ κάποιος και πόσο εύκολο από ηθικής, κοινωνικής, οικονομικής κ.λπ απόψεως είναι αυτό; Τούτο δεν φαίνεται να αποτυπώνεται στη βασική μορφή.

Για τους παραπάνω, μεταξύ πολλών άλλων λόγων, φρονώ ότι θα πρέπει να ξαναδεί κανείς τη διάταξη.

30 Μαρτίου 2015, 11:40 | Κοτσώνη Έλια Μόνιμος Σύνδεσμος

άρ. 2 παρ. 14 (άρ. 312 ΠΚ)

Με το άρ. 2 παρ. 14 του σχεδίου νόμου επιχειρείται να ποινικοποιηθεί και ο εκφοβισμός/ηθική παρενόχληση στην εργασία («*workplacebullying*», «*mobbing*, «*harclementmora*»).

Στην ελληνική έννομη τάξη, σε αντίθεση με άλλοδαπές έννομες τάξεις, δεν υπάρχει ειδική νομοθετική ρύθμιση για την «ηθική παρενόχληση στην εργασία». Ορισμός της ηθικής παρενόχλησης διατυπώνεται στο άρ. 12α του υπ' αριθμ. 723/2004 Κανονισμού του Συμβουλίου της 22.3.2004 και ορισμός της απλής παρενόχλησης στο άρ. 3 εδ. γ' του Ν. 4097/2012, στο άρ. 2 παρ. 2 σε συνδυασμό με του άρ. 1 του Ν. 330/2005, στο άρ. 2 εδ. γ' του Ν. 3896/2010 κ.α. Οι μορφές εκδήλωσης της ηθικής παρενόχλησης στην εργασία, ως αυτές περιγράφονται σε έρευνες και μελέτες και ως έχουν αντιμετωπιστεί μέχρι τώρα από τη νομολογία των ημεδαπών και αλλοδαπών δικαστηρίων, ποικίλλουν. Ορισμένες πληρούν την ειδική υπόσταση αδικημάτων των άρ. 308 επ., 330, 333, 361, 362, 363 ΠΚ κ.α. και ως εκ τούτου ειδική νομοθετική ρύθμιση για την ηθική παρενόχληση στον χώρο εργασίας φαίνεται να παρέλκει. Στις περισσότερες περιπτώσεις όμως, η ηθική παρενόχληση δεν συνιστάται σε πράξεις, οι οποίες αυτοτελώς ιδώμενες συνιστούν αξιόποινες πράξεις σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο ούτε μπορούν πάντα μεμονωμένα να υπαχθούν στην έννοια της «σκληρής συμπεριφοράς» του άρ. 312 ΠΚ ως ισχύει, αλλά σε αλλεπάλληλες, συνεχιζόμενες, αλληλοδιαδοκικές πράξεις που η συνέχειά τους, η συστηματικότητά τους, ο ενιαίος προσανατολισμός τους, ο τρόπος εκδήλωσής τους και ο σκοπός που τις διέπει, ήτοι η εγκαθίδρυση ενός εκφοβιστικού, επιθετικού, ταπεινωτικού περιβάλλοντος με σκοπό την ψυχική και σωματική εξουθένωση του θύματος ή/και την έξοδο του από την εργασία θεμελιώνει την ιδιαίτερη νομική απαξία του και για το λόγο αυτό καθίσταται αναγκαία η ποινικοποίησή τους. Η ηθική παρενόχληση στην εργασία θα μπορούσε να οριστεί ως η συνεχής κοινωνικά απρόσφορη συμπεριφορά, η οποία με σκοπό τη δημιουργία εκφοβιστικού, εχθρικού, εξευτελιστικού, ταπεινωτικού ή επιθετικού εργασιακού περιβάλλοντος ή τη χειροτέρευση των συνθηκών εργασίας τρίτου ή την αποχώρησή του από την εργασία, μπορεί να προκαλέσει σε τρίτο κίνδυνο στη σωματική ή ψυχική υγεία ή στο μέλλον του στον επαγγελματικό χώρο. Σε συνέχεια των ανωτέρω η υπαγωγή των πράξεων ηθικής παρενόχλησης στην εργασία στην έννοια της «σκληρής συμπεριφοράς» που επιλέγεται ως στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης από του αδικημάτος στο άρ. 2 παρ. 14 του σχεδίου νόμου, ως η έννοια αυτή έχει ήδη οριοθετηθεί από

τη θεωρία και τη νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων στα πλαίσια ερμηνείας και εφαρμογής του ισχύοντος άρ. 312 ΠΚ καθίσταται δυσχερής.

Κατά το πρότυπο της γαλλικής έννομης τάξης σκόπιμη θα ήταν η διατύπωση ορισμού της ηθικής παρενόχλησης στην εργασία στην εργατική μας νομοθεσία και η πρόβλεψη ποινικών κυρώσεων στις οικείες διατάξεις. Ειδικότερα στον γαλλικό Κώδικα Εργασίας (Code du Travail, art. 1152-1) και στον γαλλικό ποινικό Κώδικα (Code Pénal, art. 222-33-2) η ηθική παρενόχληση ορίζεται ως «επαναλαμβανόμενη πράξη, η οποία σκοπεύει ή επιφέρει τη χειροτέρευση των συνθηκών εργασίας και η οποία δύναται να προσβάλλει τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια του εργαζομένου, να επηρεάσει αρνητικά τη σωματική ή ψυχική του υγεία ή να θέσει σε κίνδυνο το επαγγελματικό του μέλλον» και τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή 30.000 ευρώ «όποιος παρενοχλεί άλλον με λέξεις ή συμπεριφορές επαναλαμβανόμενες που έχουν ως σκοπό ή ως αποτέλεσμα την υποβάθμιση των συνθηκών εργασίας και που δύνανται να θίξουν τα δικαιώματα και την αξιοπρέπειά του, να επηρεάσουν αρνητικά τη σωματική ή ψυχική του υγεία ή να θέσουν σε κίνδυνο το επαγγελματικό του μέλλον».

ΆΡΘΡΟ 3

26 Μαρτίου 2015, 06:57 | Άνδρεας Ζ.

Με την §5 αντικαθίσταται το εδ. δ' της §4 του άρθρου 282 ΚΠΔ. Το εδ' δορίζει ότι :» Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον αιτιολογημένα κρίνεται ότι δεν επαρκούν οι περιοριστικοί όροι, μπορεί να επιβληθεί προσωρινή κράτηση και για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αιμέλεια κατά συρροή, αν προκύπτει σκοπός φυγής του κατηγορουμένου, με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.» Συνεπώς, πρέπει να αντικατασταθεί το σχετικό στ' εδάφιο της §4 του άρθρου 282 ΚΠΔ που ορίζει ότι: «Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου για την προσωρινή κράτηση δεν εφαρμόζονται για κατηγορούμενο με ποσοστό αναπτηρίας ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, πιστοποιημένο από αρμόδιο όργανο της περιπτωσης α του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 7 του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα, ανεξαρτήτως της αποδίδομενης σε αυτόν πράξης, με εξαίρεση τα κακουργήματα των άρθρων 134 και 187Α του Ποινικού Κώδικα και των άρθρων 22 και 23 του Ν. 4139/2013. Στις περιπτώσεις αυτές, εκτός των άλλων περιοριστικών όρων, μπορεί να επιβληθεί στον κατηγορούμενο και ο κατ' οίκον περιορισμός, καθώς και νοσηλεία σε νοσοκομείο, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 557 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, κατόπιν αιτήσεως του.» Δεν νομίζω ότι η πραγματική βούλησή σας είναι η αντικατάσταση του 4ου εδαφίου.

ΆΡΘΡΟ 4

26 Μαρτίου 2015, 13:50 | ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΣΛΑΝΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Κατά την άποψή μου θα πρέπει να προβλεφθεί να μετατρέπονται ποινές μέχρι 10 χρόνια και γιά αδικήματα κατά της ιδιοκτησίας (π.χ. υπεξαίρεση), ακόμα δε να προβλεφθεί ότι η μετατροπή θα επεκτείνεται και στην ποινή που θα προέρχεται από συγχώνευση τέτοιων ποινών μέχρι 10 χρόνια, ασχέτως του ύψους της συγχωνευτικής ποινής, η δε ημερήσια μετατροπή της ποινής να είναι ανάλογη με την φοροδοτική ικανότητα του καταδικασμένου.

26 Μαρτίου 2015, 10:55 | Γιώργος

Πρέπει να ληφθούν μέτρα για το θέμα των αδειών.
Εδώ και μερικούς μήνες, τα συμβούλια των φυλακών απορρίπτουν όλες τις αιτήσεις άδειας, ακόμα κι αυτές που έχουν όλες τις προϋποθέσεις. Οι κρατούμενοι προσφέρουν στο συμβούλιο πλημελειδικών, το οποίο πάντα συμφωνεί με το συμβούλιο των φυλακών. Το αποτέλεσμα είναι να υπάρχουν κρατούμενοι που έχουν κανεί τα 2/5 της ποινής τους και δεν έχουν πάρει ούτε 1 άδεια χωρίς καμία αιτιολόγηση.
Η τακτική αυτή εκτός από παράνομη είναι αντίθετη σε κάθε έννοια σωφρονισμού, ειδικά αν λάβουμε υπόψη την κατάσταση του συνόλου των ελληνικών φυλακών.

26 Μαρτίου 2015, 07:32 | Ανδρέας Ζ.

1) στην §5 να προστεθεί ότι δεν ασκεί επιρροή η ύπαρξη τυχόν προθεσμίας για την άσκηση ενδίκων μέσων από τον Εισαγγελέα ή να διευκρινιστεί ότι οι διατάξεις των §§1-3 δεν εφαρμόζονται και για όσο-χρονικό διάστημα τρέχει η προθεσμία ενδίκων μέσων από τον Εισαγγελέα. Να διευκρινιστεί το ζήτημα γιατί στην πράξη απορρίφθηκαν αιτήσεις κρατουμένων με το άρθρο 11 του ν. 4274/2014, με την αιτιολογία ότι έτρεχε προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων από τον ΕισΑΠ.
2) κατά την άποψή μου στην §3 πρέπει να τεθεί δεύτερο εδάφιο, ανάλογο της §2 του άρθρου 11 του ν. 4274/2014 που να ορίζει ότι: «Εξαιρούνται από τη ρύθμιση του προηγούμενου εδαφίου όσοι έχουν καταδικαστεί για κακουργήματα που προβλέπονται στα άρθρα 187, 187Α, 299, 322, 323Α, 324, 336, 339, 342, 348Α, 349, 351, 351Α και 380 παράγραφοι 1Β και 2 του Ποινικού Κώδικα». Για τους καταδικους αυτούς, στους οποίους μη λησμονούμε ότι έχει επιβληθεί ποινή κάθειρξης ανώτερη των δέκα ετών για αδικήματα με ιδιαίτερη ποινική και κοινωνική απαξία, θα πρέπει να εφαρμόζεται η διαδικασία των άρθρων 105 επ. ΠΚ.
3) Στις §§1-3 ορίζεται ότι «οι κρατούμενοι....απολύονται....υπό τον όρο της ανάκλησης χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων των άρθρων 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα...». Προκύπτει από τη διάταξη αυτή ότι για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης με διάταξη του ΕισΠλημ δεν λαμβάνονται υπόψη ούτε οι ουσιαστικές προϋποθέσεις του άρθρου 106 ΠΚ και συνεπώς ούτε και οι τυχόν επιβληθείσες και μη διαγραφέσες πειθαρχικές ποινές. Παρά το ότι αυτό το δέκτηκε εμμέσως και ο ΕισΑΠ με την υπ' αριθ. 7/2013 Γνωμοδότηση του (ΑντΕισΑΠ Νικόλαος Παντελής), παρατηρήθηκε στην πράξη, αιτήσεις των κρατουμένων υπό το καθεστώς του άρθρου 11 του ν. 4274/2014 (που ορίζει ομοίως), να απορρίπτονται από τον ΕισΠλημ με την αιτιολογία ότι δεν πληρούν τις ουσιαστικές προϋποθέσεις του άρθρου 106 ΠΚ, καθώς είχαν σε βάρος τους επιβληθεί πειθαρχικές ποινές που δεν είχαν διαγραφεί. Η πρακτική αυτή είχε ως αποτέλεσμα να επιβεβαύνεται το Συμβούλημα με αιτήσεις του άρθρου 11§8 του ν. 4274/2014 και να παραμένει για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα υπό κράτηση ο αιτών κατάδικος. Έχω, συνεπώς, την άποψη ότι το ζήτημα αυτό θα πρέπει ρητά να αποσαφηνιστεί, προκειμένου να μην υπάρχουν αυθαίρετες και πέρα από το σκοπό του νόμου ερμηνείες.

25 Μαρτίου 2015, 10:22 | Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου

Τα έκτακτα μέτρα έχουν περιορισμένο στόχο και αποτελεσματικότητα, και εν τέλει υπονομευούν την απονομή δικαιοσύνης αφού έρχονται να μειώσουν ποινές εκ των υστέρων. Όσο κι αν είναι επιβεβλημένα για να αποσυμφωρήσουν τις φυλακές απαιτούνται μέτρα δομικά και συστημικά. Τρομαχτικές ελλείψεις στη θέρμανση, ζεστό νερό, σαπούνι και καθαριότητα, καθαρά στρώματα και σεντόνια, για παράδειγμα, όπως και στις υπηρεσίες κοινωνικής αρωγίς και περιθαλψης-υγείας, και Βέβαια η ανάγκη για αύξηση του αριθμού προσωπικού φύλαξης (και παροχής ειδικής εκπαίδευσης) δείχνουν τις μαύρες τρύπες του συστήματος που απαιτούν άμεσες λύσεις και ανακατανομή κονδυλίων. Η τήρηση του άρθρου 3 ΕΣΔΑ ακόμα και με την πρόσκαιρη αποσυμφόρηση των φυλακών θα είναι μακρυνό όνειρο εάν δεν παύσει η λίστα αναμονής κρατουμένων στα αστυνομικά κρατητήρια. Το ζήτημα αφορά Βέβαια και την ευκολία με την οποία ο δικαστής καταδικάζει προς το μέγιστο της ποινής ειδικά όταν ο κατηγορούμενος είναι

αλλοδαπός ή εάν το έγκλημα αφορά ναρκωτικά και βέβαια η μη εμπέδωση της εναλλακτικής ποινής/προφυλάκισης.

ΆΡΘΡΟ 5

[Δεν υπήρξαν ξεχωριστής σημασίας σχόλια σε σχέση με λοιπά άρθρα]

ΆΡΘΡΟ 6

26 Μαρτίου 2015, 12:18 | Ν.Π.Ι.Δ. «ΕΠΑΝΟΔΟΣ»

Εκ μέρους του Ν.Π.Ι.Δ. «ΕΠΑΝΟΔΟΣ» χαιρετίζουμε αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία και επιθυμούμε να συμβάλουμε στη δημόσια διαβούλευση της με τις παρακάτω προτάσεις μας, που αποβλέπουν στη διευκόλυνση της κοινωνικής επανένταξης των αποφυλακισμένων:

1. Στην ορθή διάταξη του άρ. 655 του σ/ν για τη υποχρεωτική αναστολή της λήψης κάθε δύσμενούς ατομικού μετρου και κάθε μέτρου αναγκαστικής είσπραξης για οφειλες σε ΔΟΥ εξαρτημένων που παρακολουθούν θεραπευτικά προγράμματα, προτείνουμε να περιληφθούν (ενδεχομένως σε άλλο άρθρο του σ/ν) και οι συναφείς περιπτώσεις αποφυλακισμένων που δεν έχουν προβλήματα με τη χρήση αλλά παρακολουθούν συστηματικά συμβουλευτικά προγράμματα ή προγράμματα κατάρτισης φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα (ΝΠΙΔ, ΟΑΕΔ, ΟΤΑ, κλπ), όπως π.χ. όσων συμμετέχουν σε επιδοτούμενα προγράμματα παροχής κοινωφελούς εργασίας.
2. Στην «ΕΠΑΝΟΔΟ» αντιμετωπίζουμε πολλες περιπτώσεις αποφυλακισμένων, στους οποίους έχουν υποβληθεί διαδοχικά πρόστιμα και προσασυζήσεις από τις ΔΟΥ λόγω μη εμπρόθεσμης υποβολής των ετήσιων φορολογικών τους δηλώσεων εξαιτίας της κράτησής τους και της αδυναμίας τους να αναθέσουν αυτή την υποχρέωση σε τρίτους. Τα ποσά αυτά προστίθενται και προσασύζουν κάθε χρόνο με αποτέλεσμα οι αποφυλακισμένοι να βρίσκονται συχνά μπροστά σε ένα σοβαρό και συχνά ανυπέρβλητο οικονομικό πρόβλημα. Προτείνουμε να περιληφθεί διάταξη στο σ/ν που να προβλέπει τη διαγραφή των προστίμων και των προσασζήσεων τους, για όσους αποφυλακισμένους δικαιολογήμενα δεν μπορούσαν να υποβάλουν εμπρόθεσμα φορολογικές δηλώσεις κατά τη διάρκεια της κράτησής τους, χωρίς, βέβαια, αυτό να επηρεάζει την κύρια φορολογική τους υποχρέωση.

Ευχαριστούμε για τη προσοχή σας και είμαστε στη διάθεσή σας για περαιτέρω διευκρινίσεις.

Με εκτίμηση,

Γ. Νικολόπουλος, Πρόεδρος Δ.Σ. του Ν.Π.Ι.Δ. «ΕΠΑΝΟΔΟΣ»

Φ.Μηλιώνη, Διευθύντρια του Ν.Π.Ι.Δ. «ΕΠΑΝΟΔΟΣ»

25 Μαρτίου 2015, 10:40 | Ελληνική Ενωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου

Σε συνέχεια των ορθών μέτρων που υιοθετεί το νομοσχέδιο, η αποποινικοποίηση της κάναβης υπό προϋποθέσεις (πχ, προσωπική χρήση, ελάχιστο ποσότητας, ιδιωτικός χώρος κ.άλ.) θα αποτελούσε επίσης βασικό μοχλό μείωσης του αριθμού των φυλακισμένων, ελάφρυνση του κύκλου εργασιών της αστυνομίας και των δικαστηρίων. Το κυριότερο: θα αποποινικοποιούσε κάποιες από τις πράξεις που στρέφονται κατά του εαυτού.

ΆΡΘΡΟ 7

[Δεν υπήρξαν ξεχωριστής σημασίας σχόλια]

ΆΡΘΡΟ 8

[Δεν υπήρξαν ξεχωριστής σημασίας σχόλια]

ΆΡΘΡΟ 9

[Δεν υπήρξαν ξεχωριστής σημασίας σχόλια]

ΆΡΘΡΟ 10

26 Μαρτίου 2015, 16:21 | ΚΟΥΛΙΖΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΠΙ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ «Μεταρρυθμίσεις ποινικών διατάξεων, κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ' τύπου και άλλες διατάξεις»

Άρθρο 10

«Οι θέσεις του προσωπικού των Καταστημάτων Κράτησης,.....αυξάνονται ως εξής: 3. Του-κλάδου ΤΕ Υγείας Πρόνοιας ειδικότητας Κοινωνικής Εργασίας κατά είκοσι (20)»
 Ασφαλώς και είναι γνωστό ότι υπάρχει στη χώρα και κλάδος ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ειδικότητας Κοινωνικής Εργασίας. Με το παρόν σχέδιο, οι απόφοιτοι της ειδικότητας Κοινωνικής εργασίας του ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΡΑΚΗΣ που αποτελεί το μόνο Πανεπιστημιακό ίδρυμα της χώρας που υπηρετει τη συγκεκριμένη ειδικότητα, αποκλείονται επιλεκτικά παρά το ότι εκεί λειτουργούν και μεταπτυχιακές σπουδές της συγκεκριμένης ειδικότητας.
 Η απαξίωση μέσω του αποκλεισμού των αποφοίτων, του στην Ελληνική (ακόμα νομίζω) Θράκη ευρισκόμενου ιδρύματος, αλλα και αυτού καθ εαυτού του ιδρύματος εξυπηρετεί κάποιο ειδικότερο σκοπό;
 Η τροποποίηση που πρέπει να γίνει άμεσα, έτσι ώστε οι συγκεκριμένοι απόφοιτοι να μήν αποκλείονται επιλεκτικά, θεωρώ ότι είναι αυτονόητη.

ΆΡΘΡΟ 11

[Δεν υπήρξαν ξεχωριστής σημασίας σχόλια]

ΆΡΘΡΟ 12

[Δεν υπήρξαν ξεχωριστής σημασίας σχόλια]